'क्ष्वेदत्यव्यक्तशब्दार्थे, क्ष्विद्यति स्नेहमोक्षयोः ॥' (श्लो. 107) इति देवः । 'मोहनयोः—' इत्यपि—इति पुरुषकारः ।

क्ष्वेदकः-दिका, क्ष्वेदकः-दिका, [1]चिक्ष्विदिषकः-चिक्ष्वेदिषकः-षिका, चेक्ष्विदकः-दिका ;

क्ष्वेदिता-त्री, क्ष्वेदयिता-त्री, चिक्ष्विदिषिता-चिक्ष्वेदिषिता-त्री, चेक्ष्विदिता-त्री ;

क्ष्वेदन्-न्ती, क्ष्वेदयन्-न्ती, चिक्ष्विदिषन्-चिक्ष्वेदिषन्-न्ती ; —

क्ष्वेदिष्यन्-न्ती-ती, क्ष्वेदयिष्यन्-न्ती-ती, चिक्ष्विदिषिष्यन्-चिक्ष्वेदिषिष्यन्-न्ती-ती ;

— क्ष्वेदयमानः, क्ष्वेदयिष्यमाणः, चेक्ष्विद्यमानः, चेक्ष्विदिष्यमाणः ;

क्ष्वित्-क्ष्विद्-क्ष्विदौ-क्ष्विदः ; — —

[2]क्ष्विण्णः-क्ष्विण्णवान्, [3]प्रक्ष्विण्णम्-[A]प्रक्ष्वेदितं [वा अनेन], क्ष्वेदितः, चिक्ष्विदिषितः-चिक्ष्वेदिषितः, चेक्ष्विदितः-तवान् ;

क्ष्विदः, क्ष्वेदः, चिक्ष्विदिषुः-चिक्ष्वेदिषुः, चेक्ष्विदः ;

क्ष्वेदितव्यम्, क्ष्वेदयितव्यम्, चिक्ष्विदिषितव्यम्-चिक्ष्वेदिषितव्यम्, चेक्ष्विदितव्यम् ;

क्ष्वेदनीयम्, क्ष्वेदनीयम्, चिक्ष्विदिषणीयम्-चिक्ष्वेदिषणीयम्, चेक्ष्विदनीयम् ;

क्ष्वेद्यम्, क्ष्वेद्यम्, चिक्ष्विदिष्यम् चिक्ष्वेदिष्यम्, चेक्ष्विद्यम् ;

ईषत्क्ष्वेदः-दुःक्ष्वेदः-सुक्ष्वेदः ; — —

क्ष्विद्यमानः, क्ष्वेद्यमानः, चिक्ष्विदिष्यमाणः-चिक्ष्वेदिष्यमाणः, चेक्ष्विद्यमानः ;

क्ष्वेदः, क्ष्वेदः, चिक्ष्विदिषः-चिक्ष्वेदिषः, चेक्ष्विदः ;

---

1. 'रलो व्युपधाद्धलादेः संश्च' (1-2-26) इति क्त्वासनोः कित्त्वविकल्पाद्रूपद्वयम् ।
2. 'भीतः क्तः' (3-2-187) इति वर्तमाने कर्तरि क्तः । 'आदितश्च' (7-2-16) इति निष्ठायामिण्निषेधः । 'रदाभ्यां निष्ठातो नः पूर्वस्य च दः' (8-2-42) इति निष्ठानत्वम् । 'अट्कुप्वाङ्नुम्व्यवायेऽपि' (8-4-2) इति णत्वम् । 'ष्टुना ष्टुः' (8-4-41) इति ष्टुत्वम् ।
3. 'विभाषा भावादिकर्मणोः' (7-2-17) इतीड्विकल्पः । इट्पक्षे, 'निष्ठा शीङ्स्विदिमिदिक्ष्विदिधृषः' (1-2-19) इति कित्त्वनिषेधः । तेन गुणः ।

A. 'निकुञ्जे तस्य वर्तित्वा रम्ये प्रक्ष्वेदिताः परम् ।
मणिरत्नाधिशयितं प्रत्युदैक्षन्त तोयधिम् ॥' भ. का. 7-103.